

خوراک روح و فکر انسان، « مطالعه » است

« کتاب»، سفره ای است که غذاهای گوناگون را در اختیار خوانندگان می گذارد.

« نویسندگان » نیز، یا بصورت تولید کننده، یا به عنوان عامل تهیه و توزیع و عرضه فرآورده های فکری، در این میان سهیمند.

ولی ... آیا همه آنچه می نویسند، خواننده می شود؟

و آیا همه آنچه خواننده می شود، مفید است؟

غذاها، در داشتن ویتامین های لازم و خواص ضروری برای جسم، متفاوتند. برخی مقوی اند، برخی فاقد ویتامین و بعضی حتی زیان آور.

کتاب ها هم همین حالت را دارند ...

چنین نیست که همه آنچه نوشته و چاپ می شود، لازم باشد!

چنین هم نیست که آثار مطبوع و کتب منتشره، همه نیازمندی های روح و فکر را تأمین کند.

نوشته های تکراری و غیر مفید، گاهی تنها انبارها را پر می کند، یا وقت ها را هدر می دهد.

در کنار آنها، گاهی هم جای برخی آثار را خالی می بینید.

بعضی نوشته ها بر دل می نشیند و تاراجان را می نوازند و در اندیشه و رفتار خواننده، عمیقترین تاثیر را می گذارد.

با کتاب باید دوست شد، انس گرفت، در سفر و حضر همراه داشت و خستگی های روحی و عدم نشاط را با آن درمان کرد. کتابخانه، کمتر از داروخانه نیست.

تاثیر مطالعه، بیش از قرص و کپسول یا گیاهان دارویی است.

کمبود مطالعه، در هر شخص و هر جامعه ای که باشد، یک عارضه نامطلوب است که باید به درمان آن پرداخت.

گاهی تنفس در هوای آزاد و پر نشاط « بوستان کتاب»، کسالت ها را می زداید و شادابی می آفریند.

« کتاب خوب» را چگونه می شناسید یا انتخاب می کنید؟

وقتی کتاب، درمان روح است و مطالعه هم غذای روح، در گزینش داروی جان و اندیشه باید دقیق بود.

عوارض مطالعه مضرّ و کتاب های بیهوده، بیش از غذای مسموم است.

هر چیزی روشی دارد، کتاب خواندن هم می تواند شیوه مفید داشته باشد تا بیشترین تاثیر را برای کتابخوان بر جای نهد.

وقتی چیزی می خوانید، کمی هم به آثار آن در فکر و رفتار خویش بیندیشید ، و این که از این کتاب یا مطالعه چه آموختید و در داد و ستدی که میان «وقت شما» و « محتوای کتاب» بود، سود بردید یا زیان کردید؟

کتاب های ویتامین دار، آنهاست که یا فکرتان را روشن سازد، یا بر دانستیهای شما بیفزاید، یا مشکلی را در زندگی شما حل کند، یا در مسیر زندگی « راهنما» یتان باشد.